

ISTORIJOS MORALYBĖ — NUREMBERGO TEISMAS

Rašo ILJA ERENBURG

Kaip jums žinoma, viena Nurembergo teismo žvaigždė, „numatomas Hitlerio vietininkas“, Rudolf Hess, lošia bepročio rolę. Jis pasirinko ne megalomaniją (per vėlu), net ir ne dumystę (nepriimna), bet praradimą atminties; amnezija jam atrodo geriausia liga dėl šio sezono. Kada jam parodė nacių parodos krutimus paveikslus Nuremberge, tai jis ten savęs nepažino. Jį išgaminavo ekspertai ir, štai ką gerai žinomi psichiatristai surado: Kaltinamasis pradėjo linkti prie tokios praktikos (elgimosi), kada jis atsirado Anglijoje, dėl apsigynimo; ta praktika pas jį prigijo, ir jis ją dabar vartoja, kaipo galutiną priemonę apsigynimui teisme, kada jis mato jau neišvengiamą baidimą už nacišką kriminalystę.

Ekspertai pareiškė, jog Hess pirmiausiai „prarado atmintį tada“, kada hitlerininkai buvo ištaškę prie Stalingrado. Kol vokiečiai laimėjo grobious pasaulį, tol jis visas savo įplaukas ir titulus atsiminė aiškiai.

Jis atmena, kad jis pradėjo prarasti atmintį tada, kada fašistai pradėjo pralaimėti. Vėliau jis pavargo lošęs sergančiu ir greitai „pasitaisė.“ Jis vėl „susirgo“, kada Raudonoji Armija įžengė Vokietijon. Kada jis išgirdo, jog karas jau eina Rytų Prūsijoje, Hessas nutarė viską užmiršti ant visados.

Ne jis vienias turi tokius pažeidavimus. Von Ribbentrop vėliau pasakojo: Kadangi jis esąs be galo nervuotas, tai jis

Naciai kriminalistai Nurenburgo teisme.

imdavęs ekstra dozą bromino ir dėl tos priežasties jis irgi praradęs atmintį. Kada Hessas išgirdo apie tai, tai jis nebegalėjo paslėpti savo pasitenkinimo, kad jo sugalvotą „triksą“ jau ir kiti jo draugučiai kopijuoja.

Aš kalbu apie tai ne todėl, kad aš interesuočiausi tokių kriminalistų triksais. Hesso amnezija ir Ribbentropo dalina amnezija atrodo man giliu simboliu: nugalėtas fašizmas skundžiasi praradęs atmintį. Paklausk bile vieno paprasto hitlerininko peštuko, kuris žudė vaikučius ir padėginėjo stubes Baltarusijoje, ką jis veikė karo metu, tai jis akis išvertęs tau sakys: „Aš bulves auginau“, arba „Aš žąsies auginau.“

Karo fabrikas Nuremberge, kuris dirbdavo Hitlerio armijai tankus, dabar gamina cigaretas skryneles, su užrašu: „Atminčiai Nurembergo Teismo.“ Gali būti tikras, kad ši-

tos įstaigos vedėjas jokių būdu neatmena, jog čia visai neseniai buvo dirbami karo tankai.

Galimas daiktas, jog tie kriminalistai meldžiasi, kad ne tik jie prarastų atmintį, bet kad ir visi jų nuskriaustieji ją prarastų. Hessas ir Ribbentropas duotų labai daug, kad jų kankintieji žmonės užmirštų visus tuos baisiausius metus. Bet tie žmonės atmena viską ir viską, lakštas po lakšto atdengia hitlerininkų kankynes, žudynes, deginimus ir naikinimą visko ant svieto, kas tik priklausė kitiems, ir kas nebuvo reikalinga patiems, — atdengia visas hitlerininkų kriminalystes Nurembergo teisme.

Kur pasirodo reikšmė Nurembergo teismo? Tūlos teismo procedūros atkreipia atydą savo komplikacija, miravimu vieno žinojimo daugiau už kitus, mėginimu paslėpti faktus, arba teisiamųjų perso-

nažais, žmonija jau seniai išdavė nuosprendį fašizmui, daug anksčiau Nurembergo teismo. Todėl ir šis teismas galėjo susidaryti tik dėl to, kad žmonija, įkibšinta fašizmo bjauriais darbais, nusprendė išnaikinti kriminalystes. Mes klausomės kriminalystėjų, kurias mes žinome iš atminties: Tatai yra užrašyta ne rašalu, ale krauju — krauju mūsų brangiųjų ir artimųjų. Mes klausomės knygos, kurios rašytą gerai žinome.

Kas link personažo kaltinamųjų, ką galėtume apie juos pasakyti? Jie yra paprastai niekšai, kurie atliko baisingas kriminalystes. Kiekvienas jų psichologiniai ir intelektualiai taip bereikšmiai, kad kada pažiūri į kaltinamųjų suolus, tai negali iškęsti savęs neklausęs: argi tai galima, kad šitie nedorėliai ir bailiai išsimėliai paskandino Europą griuvėsiuose, išžudė milijonus ir milijonus žmonių?

Genijai tik gali sutverti gėrybes. Bet naikinimo darbas nereikalauja jokio protavimo. Bile išsigimėlis gali užmušti Puškiną ir laukinis sudeginti Tolstojaus raštus. Nuremberge teisiamieji žmonės nėra nei kiek aukščiau prote ir moralybės, kaip ir jų tūkstančiai pasėkėjų. Juos gali atskirti nuo jų paprastų fašistpalaikių tik tuomi, kad jie turi didesnius lokamnumus, didesnį beširdiškumą ir sukonceitruotą nelabumą.

Ne vien 20 kraujalakių gengsterių sėdi kaltininkų suole; pats fašizmas, jo neteisūvumu vieno žinojimo daugiau už kitus, mėginimu paslėpti faktus, arba teisiamųjų perso-

važiavo į Nurembergą ne vien tik pažiūrėti pavyzdingo nubaudo 20 kriminalistų, bet sykiu atskleisti kruviną lakštą prieš tautas — alpasakojimą aukščiausių kriminalystėjų ant kriminalystėjų; jie čia susirinko išgelbėti kūdikius nuo pavietrės. Mes žiūrime į griuvėsius ir misliname apie ateities miestus. Mes matome maskas vaikžudystės ir mąstome apie lopšius.

Aš nesuprantu, kam hitlerininkai pasirinko Nurembergą: čia jie laikė savo kongresus, čia maršavo jų automatai su mašininėmis kanuolėmis, kurios vėliau ardė Europos daržius. Tūli sako, būk Nurembergas buvo senovinių liekanų miestas, tai fašistai norėjo surišti savo darbus su senoviniai užkariavimais, jei ne su fiurerio piešiniai. Kiti sako, kad Nurembergas buvo tik miestas su dideliu tinklu gelžkelių ir geru skaičiumi viešbučių. O aš turėčiau pridėti, jog Nurembergas kadaise buvo garsus korikais. Miestas turėjo viduramžių inkvizicijos įrankių muziejų. Tas gal patraukė dvidešimto amžiaus piktadvasius.

Jungtinės Tautos pasirinko Nurembergą, arba kas likęs Nurembergo, dėl Tarptautinio Militarinio Tribunalo teisti tuos kriminalistus ten, kuri jie prie tų kriminalystėjų prisirengė.

Goeringas mėgina nuduoti, būk jis nepaiso ir negali suprasti, kodėl jis čia turėtų būti „įžeidžiamas.“ Jis reporteriaus pasakojo, būk jis „atsakomingas tik prieš vokiečius.“ Mes leisime jam atsiminti, bežiūrint į Nurembergo griuvėsius, jog jis prižadėjo vokiečiams, kad nei viena priešų bomba nepalies Vokietijos miestų. Jis ir jo kolegos gali

atsiminti ir savo fiurerio žodžius: „Ateityj tik vokiečiai tenėsios ant pečių šautuvus, o ne rusai, lenkai, ar čekai.“

Prieš Tribunalą slovi rusas sargas su šautuvu ant pečių. O „viršžmogių“ reprezentatoriai padavinėja kavą Nurembergo griuvėsiuose, valo čėverykus, baltina Tribunalo sienas (tas daug lengviau, negu save nusimazgoti svieto akylėse).

Kaltinamieji ne perdaug nusiminę. Teismabučio atmosfera jiems kaip ir priprasta: nes jie buvo pripratę prie savotiškų teismų, kur kaltinamieji stovėdavo ne prieš teisėjus, ale prieš mėsininkus.

Ryte, kada teismas dar neprasidėjęs, teisiamieji pasileidžia į gyvas diskusijas. Goeringas mėgina susikibti su Doenitzu. Rozenbergas klausinėja Franką. Papanas duoda pamokas Bāldur von Schirachui. Jie elgiasi, būk čia niekas jiems neatsitinka, būk jie čia susirinkę Hitlerio prieangy ir kalbasi, kurią šalį jie dabar griebis pirmiausiai. Bet tuoi pastirsta baimėje. Juk ne grobis ir medaliai jų čia laukia, ale kartuvės. Ribbentropas tuoj pasidaro 20 metų senesniu. Streicher pradeda nervingai kasytis, o Rozenbergo smakras padrimba. Jie čia gyvena svajonių viltįje išsiluosuoti ir gyvuliškoje baimėje.

Nei vienas jų nemasto apie Vokietijos žmones, ir nei vienas titulas negali to paslėpti, jog čia prieš mus yra gauja gengsterių, pagautų pačiame akte, gengsteriai, kurie per 12 metų lošė diplomatais. Kaip ir kiekvienas paprastas fricas, kiekvienas jų mėgina visą kaltę suversti ant fiurerio. Keitel, vienas iš Trečiojo Reicho piliorių, mėgina nuduoti, būk jis buvo tik paprastas kareivėlis,

kuris pildė fiurerio įsakymus, o Ribbentropas tikrina, būk Hitlerio diplomatai nėra atsalmingi už jo kareivius.

Aš matau juos teisiamųjų suole. Aš atsiminiau apie šią valandą Rževe, prie degančio Briansko, Kijeve, kada aš žiūrėjau Babi Jar, Minske ir Vilniuje. Aš žiūriu į juos ir atsimenu jų ten darbus, — Paryžiaus gatves, kur Keitelio kareiviai maršavo, mūsų sūtrėkštas mergaites Sauckelio, sūdperšas Lenkijoje, kur Frankas valdė, ir pelenus, kur Rozenbergas Ukrainoje ir Baltarusijoje siuto.

Ar čia tik 8 teisėjai sėdi? Ne. Nurembergo teismabutyje yra mano sesers ir broliai, karo belaisviai, kurie mirė būdu hitlerininkų naguose, mirė vaikučiai gazuiniuose vežimiuose, šešėliai Maidaneko, Oswiecim, Treblinkoje, kraujas nekaltai nužudytų, Rusijos miestų pelenai, ir juodosios žaizdos Leningrado. Visa žmonija ir kiekvienas žmogus sėdi teisėje.

Ant sienos kabo reljefas Adomo ir Levos. Gal būt ir privertė vokiečius vagis, kurie čia buvo teisiami, atsiminti apie jų pirmąjį grieką. Šie galvažudžiai, kurie čia dabar teisiami, nereikalauja tokios atminties priminimo; jie gerai žinojo, ką darė. Niekas jų nesuklaidino; jie suklaidino milijonus. Kada Goeringas buvo paklaustas, kokius titulus jis turėjo, jis pradėjo skaityti juos ant pirštų. Jis suskaitė dešimtis, pašypsojo ir atsakė: „tai viskas.“ Jis nepamiršo priminti, jog jis buvo ir „Reicho girių čyfas“, ir „prezidentas Reicho medžioklių.“ Bet jis neprisiminė „Hermann Goering Werke.“

(Daugiau bus)

IBM PASKELBIA

1946 Elektromatinę Rašomąją Mašinėlę, kuri pagamina ypatingai gražius laiškus, su mažiausiomis fizinėmis rašėjo pastangomis.

Ji dabar rodoma IBM raštinėse visuose svarbiuose miestuose ištisoje šalyje. Mes mielū noru suteiksime pilnas žinias jums paprašius.

INTERNATIONAL BUSINESS MACHINES CORPORATION

World Headquarters Building, New York 22, N. Y.

ELECTROMATIC TYPEWRITER

